

Arrest

**nr. 341 332 van 18 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar voogd X, op 2 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten.

Op 30 april 2024 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 mei 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 29 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaart een Ethiopisch staatsburger te zijn van Welayta origine, geboren te Welayta Sodo, gelegen in de zone Welayta, South Ethiopia Regional State. Je verbleef je hele leven in een dorp net buiten Welayta Sodo, in Aroge Arada. Jouw vader is kort voor jouw vertrek uit Ethiopië overleden aan ziekte. Jouw moeder en broers en zussen verblijven nog steeds in Welayta. Je ging tot de vijfde graad naar school. Zes maanden voor je Ethiopië verliet, was je gestopt met school. Daarna bleef je thuis en hielp je in het huishouden. Je ging eveneens geregeld met de koeien naar de velden om te grazen. Je verklaart uit vrees om je bij het leger te moeten aansluiten Welayta Sodo verlaten te hebben en een week in Hosaena te hebben verbleven. Je ging er alleen naar toe en verbleef er een week bij een onbekende. Toen jouw moeder je daar kon bereiken, raadde ze je aan om terug te keren naar Welayta Sodo. Je verbleef vervolgens terug enkele maanden thuis. Je verklaart nog steeds te vrezen gedwongen te worden jouw legerdienst te vervullen en om dit te vermijden uiteindelijk Ethiopië verlaten te hebben. Je verliet Ethiopië samen met jouw nicht in 2022, je was toen veertien jaar oud. Jullie contacteerden een smokkelaar en deze bracht jullie eerst naar Soedan. Jullie werden vervolgens overgedragen naar andere smokkelaars en reisden zo naar Libië. Je verbleef drie jaar in Libië. Je verklaart er opgesloten, mishandeld en verkracht te zijn geweest. Van Libië reisden jullie per boot naar Italië. Jouw vingerafdrukken werden er genomen op 08 april 2024. Vanuit Italië reisden jullie via Frankrijk naar België. Op 30 april 2024 diende je een verzoek tot internationale bescherming in in België. Ook jouw nicht diende een eigen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS-kenmerk 24/XXXXXX).

Ter ondersteuning van jouw asielreëlas leg je volgende documenten neer: twee foto's van jouw huis, een foto van jouw moeder, een kopie van de verblijfskaart van een Eritrese kennis, jouw schoolattest en een medisch rapport waarin wordt verwezen naar posttraumatische stress en jouw littekens.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je legde ook een attest neer waarin dr. K.B. attesteert dat je lijdt aan bepaalde symptomen van post-traumatische stress, zoals nachtmerries en moeilijkheden om de lessen te volgen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaart te vrezen gedwongen te worden jouw legerdienst te vervullen. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan dit risico in jouw hoofde.

Jouw verklaringen omtrent een algehele gedwongen rekrutering van jongeren stemmen vooreerst niet overeen met informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. Je verklaart dat in Ethiopië de overheid mensen dwingt om zich bij het leger aan te sluiten, onafhankelijk van hun leeftijd. Je hebt het daarbij over round ups (razzia's) waarbij de overheidstroepen mensen tegenhouden op straat en hen dwingt zich bij het leger aan te sluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS (verder NPO) p.13). Je stelt daarbij dat iedereen zijn legerdienst moet doen en ze je daarbij gedwongen meenemen naar een kamp waar je eerst een militaire training krijgt (NPO p.16). Je stelt dat er dagelijks round ups gebeurden waarbij mensen in een auto gedwongen werden en naar een kamp werden gebracht. Je specificeert dat het over de nationale troepen gaat (NPO p.17). Dit stemt echter vooreerst niet overeen met de algemene legerdienst in Ethiopië zoals deze blijkt uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. **Ethiopië kent geen algemene gedwongen legerdienst.** Het Ethiopische leger steunt op een vrijwillige militaire dienst en dit toegankelijk voor iedereen ouder dan achttien jaar. Weliswaar kunnen er oproepen gedaan worden om zich aan te sluiten en is het verplicht hierop in te gaan. Wanneer je wordt geconfronteerd met het gegeven dat jouw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie omtrent de Ethiopische legerdienst, weet je geen verklaring op te geven voor je afwijkende beweringen. Je stelt enkel dat dit kan maar dat wanneer er oorlog is, de leeftijd er niet toe doet en niemand vrijwillig gaat (NPO p.18), wat nog steeds niet in lijn is met de beschikbare informatie.

Hoewel er in de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier sprake is van mogelijke recentelijke gedwongen rekrutering in jouw regio, kan niet worden aangenomen dat dit een algemeen fenomeen is dat een algemeen risico inhoudt. Je wist daarbij niet aannemelijk te maken dat jij persoonlijk het risico liep gedwongen te worden jouw

legerdienst aan te vatten. Je verklaart dat je nooit persoonlijk werd aangesproken om zich bij het leger aan te sluiten. Evenmin kwam het leger in de maanden voor jouw vertrek naar het dorp om mensen naar hun legerdienst te brengen (NPO p.13). Ook wanneer je naar Hosaena zou zijn gevlucht, weet je hier geen concrete aanleiding voor op te geven. Je verklaart dat er niets specifiek gebeurd was maar dat je bang was dat je zou naar het leger gedwongen worden (NPO p.17). Er wordt je nogmaals gevraagd of er iets specifiek gebeurde waardoor je besloot het land te verlaten maar ook dan stel je dat dit simpelweg was om de legerdienst te vermijden en er geen problemen waren in de laatste maanden voor jouw vertrek (NPO p.19). **Evenmin weet je aan te geven om welke reden jij persoonlijk geviseerd zou worden om zich verplicht bij het leger aan te sluiten.** Wanneer je wordt gevraagd om welke reden ze jou specifiek zouden willen rekruteren kan je hier geen specifieke reden voor opgeven en verwijst je opnieuw enkel zeer algemeen – en dus foutief – naar het feit dat de legerdienst verplicht is in jouw regio. Ook wanneer er wordt gevraagd om welke reden je reeds op jouw jonge leeftijd – je was pas veertien jaar oud toen je vertrok uit Ethiopië – zou gerekruteerd worden, stel je enkel dat ze niet geven om de leeftijd. Hier derhalve opnieuw geen verklaring voor biedend (NPO p.17).

Waar je daarnaast verwijst naar het feit dat je niet gelukkig kan zijn in Ethiopië en dat vrouwen er geen vrijheid hebben, weet je evenmin aan te tonen dat dit in jouw hoofd een grond voor internationale bescherming inhoudt. Je verwijst hier namelijk slechts in zeer algemene termen naar en weet de gevolgen voor jou hierdoor niet te concretiseren. Je verklaart enkel nooit gelukkig te zijn geweest, hier niet te willen aan denken en in jouw hoofd te hebben gehad nooit terug te keren (NPO p.21). Hiermee reik je echter geen elementen aan die voor het Commissariaat-generaal concreet wijzen op een risico voor vervolging in jouw hoofd.

Waar je vervolgens verwijst naar het feit dat je besneden bent, houdt ook dit geen element in dat aanleiding kan geven tot internationale bescherming. Je verklaart als baby besneden te zijn geweest en dat je deze praktijk van besnijdenis als een misdaad beschouwt. Je geeft echter eveneens aan dat deze besnijdenis op vandaag geen gevolgen heeft voor jou en weet evenmin aan te geven welke gevolgen dit zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Ethiopië. Je verwijst enkel naar het feit dat je al veel meemaakte (NPO p.22). Het feit dat je deze traditionele praktijk hebt ondergaan kan echter op zich geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Waar je tot slot verwijst naar wat je overkwam in Libië en de mentale problemen die je hierdoor kent, kan ook dit geen aanleiding geven tot internationale bescherming. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van deze feiten dient te worden gewezen op het feit dat uit jouw verklaringen en het medisch rapport dat je neerlegt niet blijkt dat dit in die mate invloed had op jou gedurende het persoonlijk onderhoud dat je jouw asielrelaas niet zou kunnen brengen. Waar je verklaart dat dit er voor zorgt dat je geen blij persoon kunt zijn en hier moeilijk over kunt spreken, geven jij noch het medisch rapport aan welke invloed dit zou kunnen hebben op jouw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO p.14). Evenmin breng je elementen naar voren waaruit blijkt dat deze feiten een terugkeer naar Ethiopië verder zouden bemoeilijken. Je verklaart dat je dit litteken zowel hier als in Ethiopië zal moeten dragen en tijd nodig hebt om te genezen (NPO p.15), daarmee geen specifieke elementen aanhalend die een vrees voor vervolging inhouden bij een terugkeer naar Ethiopië. Waar wordt gesteld dat jij nood hebt aan psychologische begeleiding kan uit deze verklaringen noch uit de door jou neergelegde attesten worden afgeleid dat deze nood een risico op vervolging of ernstige schade inhoudt bij een terugkeer naar Ethiopië.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De foto's van jouw huis en van jouw moeder houden geen enkel verband met de vervolgingsfeiten die je aanhaalt in jouw regio van herkomst. De kopie van de verblijfskaart van jouw kennis in België en jouw schoolattest hebben enkel betrekking op jouw situatie in België en kunnen derhalve evenmin een nieuw licht werpen op jouw vrees voor vervolging.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 19 mei 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoekster samen met een aanvullende nota een psychologisch attest van 6 januari 2026 neer.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling

6.1. Verzoekster verklaart Ethiopië te hebben verlaten omdat zij vrees gedwongen te zullen worden om zich bij het leger aan te sluiten. Zij stelt tevens dat er in Ethiopië geen respect is voor vrouwen aangezien zij zelf besneden werd. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. De Raad stelt vast dat verzoekster verklaarde dat zij, na haar vertrek uit Ethiopië op veertienjarige leeftijd en nadat zij als baby reeds genitale verminking onderging, gedurende drie jaar in Libië terecht kwam, waar zij werd opgesloten, mishandeld en verkracht. Deze feiten worden door verweerder niet betwist. Waar in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat deze feiten zich niet in verzoeksters land van herkomst afspeelden en er op zich dan ook geen nood aan internationale bescherming ten aanzien van Ethiopië uit kan worden afgeleid, dienen deze feiten wel in rekening te worden gebracht bij de algehele beoordeling van het door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming. Immers, verzoekster is nog minderjarig en heeft ook medische en psychologische attesten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en

verzoeksters aanvullende nota) voorgelegd, waaruit blijkt dat zij omwille van deze feiten getraumatiseerd is. Dit bleek ook duidelijk ter terechtzitting, waar haar voogd aangaf dat verzoekster gedurende het eerste jaar amper een woord kon zeggen en dat het pas na het opstarten van intensieve psychologische begeleiding mogelijk werd om enige vooruitgang te boeken. Ook verzoekster zelf getuigde ter terechtzitting dat zij het erg moeilijk heeft met wat zij heeft meegemaakt, dat zij bang is en dat zij ook tijdens haar persoonlijk onderhoud moeite had om volwaardige verklaringen af te leggen omwille van haar mentale trauma. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing weliswaar wordt gewezen op aan de verzoekster verleende steunmaatregelen in het kader van haar minderjarigheid, doch er kan niet worden vastgesteld dat (afdoende) rekening werd gehouden met verzoeksters mentale kwetsbaarheid in het kader van de traumatiserende ervaringen die zij in Libië meemaakte. Verder werd evenmin onderzocht wat de impact van verzoeksters verkrachting in Libië zou kunnen zijn ingeval van haar terugkeer naar Ethiopië, onder meer wat betreft de reactie van haar familie en lokale gemeenschap indien zij hiervan op de hoogte komen, alsook wat betreft de besnijdenis waarvan zij als baby reeds slachtoffer werd.

Tevens stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing geen onderzoek bevat naar het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing besluit immers als volgt: **“Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.”** Uit de landeninformatie opgenomen in het verzoekschrift blijkt dat niet zondermeer kan worden besloten dat er actueel in Ethiopië geen sprake zou zijn van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.3. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekster niet tot een besluitvorming komen inzake de door verzoekster voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6.4. Aangezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoeksters voorgehouden nood aan internationale bescherming nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juli 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER